

лианското правителство, сж заставени да се подчиняватъ на италианскитѣ наредби по прѣнасяне на емигранти. Френскитѣ параходни дружества, които се занимаватъ съ прѣвозъ на чужди емигранти, защото свои почти нѣматъ, не сж подложени на никакви френски закони. Едва напоследѣкъ испанското правителство, чийто емигранти се прѣвозватъ главно отъ френски параходи, е направило нѣщо въ горнята смисълъ но безъ ефикасни резултати. Френски параходи, намѣрени за негодни въ много отношения отъ страна на изпитателната италианска комисия въ Генуа, и до сега служатъ за прѣвозъ на разни други емигранти. А за океаненъ пътъ отъ 20 и повече дни се искатъ много жертви. (Ср. хигиенично-санитарната студия на италианския воененъ лѣкаръ по емиграцията Dr Ez. Madia, Bollettino dell' Emigrazione, 1910, № 15).

Прѣдприетата отъ една американска параходна компания амалгамация на всички емиграционни параходни дружества — съ монополъ по прѣвоза на емигранти, вроде американскитѣ трѣстове — се осуети отъ Ню-Йоркския съдъ, гдѣто се разгледа въ края на декември 1910 г. дѣлото имъ по сключенъ въ тая насока контрактъ въ Лондонъ.

Дебаркирането.

Възможно е, че при пристигане на парахода въ пристанището, да бжде забранено на емигрантитѣ да слѣзатъ наедно съ другитѣ пасажери; да бждатъ прѣгледани отъ лѣкаръ или разпитвани отъ властитѣ, било въ интереса на тия послѣднитѣ, или въ тоя на самитѣ емигранти.

Въ такъвъ случай емигранта не трѣбва да се нервира и протестира, а да се подложи на медицинския прѣгледъ и да отговори искрено на всички задавани нему въпроси, включая и тия за количеството на паритѣ които носи съ себе си. Тия въпроси се задаватъ отъ